

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

Територіальне управління Державного бюро розслідувань,
розташоване у місті Мелітополі
(ТУ ДБР у м. Мелітополі)

вул. Індустріальна, 89, м. Мелітополь, Запорізька обл., 72316, тел. : (061) 239 96 29
поштова адреса для листування: а/с 621, м. Запоріжжя, 69005
e-mail: info@mel.dbg.gov.ua, web: www.dbg.gov.ua, ідентифікаційний код 42348993

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

07 лютого 2025 року

м. Херсон

Старший слідчий другого слідчого відділу (з дислокацією у місті Херсоні) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Мелітополі Міщенко Артем Євгенович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні №42022231270000022 від 03.03.2022, за ознаками злочинів, передбачених ч. 4 ст. 408, ч. 2 ст. 111 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Бурсову Дмитру Володимировичу, 17.04.1990 р.н, уродженцю м. Олешки, Херсонської області, українцю, громадянину України, професійно-технічною освітою, неодруженому, останнє відоме місце проживання: Херсонська область, м. Олешки, вул. Пироцького, буд.12, раніше не судимому, старшому кінологу кінологічного взводу військової частини 3056 Національної гвардії України, штаб сержанту,

про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 408 КК України – дезертирство, тобто нез'явлення на службу з відпустки, з метою ухилитися від військової служби, вчинене в умовах воєнного стану;

ч. 2 ст.111 КК України - державна зрада, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи

інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, вчинене в умовах воєнного стану.

Зміст підозри:

Бурсов Дмитро Володимирович підозрюється у тому, що він будучи військовослужбовцем військової служби за контрактом, проходячи її на посаді старшого кінолога кінологічної служби військової частини 3056 Національної Гвардії України, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, в порушення вимог ст. ст. 17, 65 Конституції України, ст. 17 Закону України «Про оборону України», ст. 1, 3, 8 Закону України «Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України», ч. 1 ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», ст. ст. 9, 11, 16, 127, 128 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України та ст. ст. 1–4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, в умовах воєнного стану, 24 лютого 2022 року з метою назавжди ухилитися від військової служби, не з'явився на службу, а саме до місця розташування військової частини 3056 Національної гвардії України в м. Херсон та у подальшому у березні 2022 року не з'явився до пункту тимчасової дислокації військової частини 3056 Національної гвардії України у м. Миколаєві, та як наслідок ухиляється від військової служби по теперішній час, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 408 КК України – дезертирство, тобто нез'явлення на службу з відпустки, з метою ухилитися від військової служби, вчинене в умовах воєнного стану.

Він же, Бурсов Д.В. будучи військовослужбовцем військової служби за контрактом, проходячи її на посаді старшого кінолога кінологічної служби військової частини 3056 Національної гвардії України, перебуваючи за місцем свого проживання - на території м. Херсон, будучи обізнаним про факт ведення російською федерацією агресивної війни проти України, в умовах воєнного стану, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно небезпечні наслідки, бажаючи їх настання, в порушення вимог ст.ст. 1, 2, 17, 19, 65, 68 Конституції України, ст. 17 Закону України «Про оборону України», ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», ст.ст. 2, 11, 16, 49, 127, 128 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, ст. ст. 1-4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України та всупереч Військовій присязі, не пізніше липня 2022 року (точний час органом досудового розслідування не встановлений), використовуючи теоретичні знання і практичні навички отримані в Україні, з власної ініціативи добровільно на тимчасового окупованій території України, зайняв посаду старшого кінолога у незаконно створеному окупаційною владою органі «Кинологическом отделе ГУ МВД Херсонской области», з виконанням відповідних правоохоронних функцій, в підпорядкуванні окупаційної адміністрації російської федерації та виконував обов'язки за посадою, на якій всіляко сприяв функціонуванню та утриманню на території Херсонської області та, зокрема, м. Херсон, окупаційною адміністрацією російської федерації системи органів державної влади, у тому числі правоохоронної, задля становлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю української влади, тобто у вчиненні кримінального правопорушення,

передбаченого ч. 2 ст.111 КК України - державна зрада, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, вчинене в умовах воєнного стану.

**Стислий виклад фактичних обставин кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється Бурсов Д.В.**

Досудовим розслідуванням встановлено, що наказом командира військової частини 3056 Національної гвардії України №8 о/с від 15.04.2019 Бурсова Д.В. призначено на посаду старшого кінолога кінологічного взводу військової частини 3056 Національної гвардії України.

Відповідно до ст. ст. 19, 68 Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Згідно з ст. 17 Конституції України, захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу. Забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України покладаються на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави, організація і порядок діяльності яких визначаються законом.

Відповідно до ст. 65 Конституції України, ст. 17 Закону України «Про оборону України», ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є конституційним обов'язком громадян України, які проходять військову службу відповідно до законодавства.

Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» №64/2022 від 24.02.2022, затвердженого Законом України №2102-IX «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» з 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року, з подальшим неодноразовим його продовженням та до теперішнього часу, відповідно до Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» почав діяти воєнний стан в Україні.

Згідно з вимогами ст. 1 Закону України «Про правовий режим воєнного стану», воєнний стан - це особливий правовий режим, що вводиться в Україні або в окремих її місцевостях у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності та передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню, військовим адміністраціям та органам місцевого самоврядування повноважень, необхідних для відвернення загрози, відсічі збройної агресії та забезпечення національної безпеки, усунення загрози небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності, а також тимчасове, зумовлене загрозою, обмеження конституційних

прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень.

Відповідно до ч. 4 розділу «Вступ» Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України (далі - Статут), дія Статуту поширюється на військовослужбовців Служби зовнішньої розвідки України, Служби безпеки України, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, Національної гвардії України, Державної прикордонної служби України, Державної спеціальної служби транспорту, Управління державної охорони України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, органів спеціального призначення з правоохоронними функціями.

Так, будучи військовослужбовцем військової служби за контрактом, штаб сержант Бурсов Д.В., відповідно до вимог ст. ст. 2, 11, 16, 49, 127, 128 Статуту, ст.ст. 1-4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, зобов'язаний свято і непорушно додержуватися Конституції України та законів України, Військової присяги, віддано служити Українському народові, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, суворо дотримуватися Статутів Збройних Сил України, бути дисциплінованим, беззастережно виконувати накази командирів, виконувати службові обов'язки, що визначають обсяг виконання завдань, доручених йому за посадою, бути зразком високої культури, скромності й витримки, берегти військову честь, захищати свою й поважати гідність інших людей, поводитися з гідністю й чесно, не допускати самому і стримувати інших від негідних вчинків та виконувати завдання, пов'язані із захистом Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України.

Разом з цим, штаб сержант Бурсов Д.В., достовірно знаючи свої обов'язки, передбачені зазначеним вище законодавством, яке регламентує порядок виконання військового обов'язку і проходження військової служби, маючи можливість належно їх виконувати, свідомо допустив їх порушення, вчинивши військове кримінальне правопорушення за наступних обставин.

Так, відповідно до указу Президента України від 24.02.2022 №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», командиром військової частини 3056 всьому особовому складу військової частини 3056 було оголошено команду «Збір» у постійному місці дислокації військової частини в м. Херсоні.

Проте, штаб сержант Бурсов Д.В., вирішив ухилитись від військової служби та не з'являтися з відпустки до місця проходження служби.

Реалізуючи свій умисел, штаб сержант Бурсов Д.В., діючи умисно, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, в порушення вимог ст. ст. 17, 65 Конституції України, ст. 17 Закону України «Про оборону України», ст. 1, 3, 8 Закону України «Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України», ч. 1 ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», ст. ст. 9, 11, 16, 127, 128 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України та ст. ст. 1-4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, в умовах воєнного стану, 24 лютого 2024 року на виконання наказу командира військової частини 3056 «Бойова тривога», відповідно до якого всі військовослужбовці військової частини повинні прибути до розташування частини, не з'явився до розташування військової частини 3056 Національної гвардії України у м. Херсоні. Крім того, в

подальшому у березні 2022 року не з'явився до пункту тимчасової дислокації військової частини 3056 Національної гвардії України у м. Миколаєві, залишився на території м. Херсон, тим самим Бурсов Д.В. вчинив умисні дії направленні на ухилення назавжди від проходження військової служби у лавах Національної гвардії України та як наслідок ухиляється від військової служби по теперішній час.

Таким чином Бурсов Д.В. підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 408 КК України – дезертирство, тобто нез'явлення на службу з відпустки, з метою ухилитися від військової служби, вчинене в умовах воєнного стану.

Крім того, досудовим розслідуванням встановлено, що 24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до частини 1 статті 17, частини 1 статті 65 Конституції України захист Вітчизни, незалежності, суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Відповідно до статей 19, 68 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Також статтями 132, 133 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій.

Згідно з вимогами статей 72, 73 Конституції України, питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно

до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголощується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Систему адміністративно-територіального устрою України складають: Автономна Республіка Крим, області, райони, міста, райони в містах, селища і села.

До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Міста Київ та Севастополь мають спеціальний статус, який визначається законами України.

Окрім викладеного, 24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі - ООН).

До складу ООН входять Україна, Російська Федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу. Згідно з частиною 4 статті 2 Статуту ООН, усі члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з цілями ООН.

Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН (далі - Резолюція) № 36/103 від 09.12.1981, що містить Декларацією про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав, Резолюцією № 2131 (XX) від 21.12.1965, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету, Резолюцією № 2625 (XXV) від 24.10.1970, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН, Резолюцією № 2734 (XXV) від 16.12.1970, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки та Резолюцією № 3314 (XXIX) від 14.12.1974, що містить Визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав утримуватись від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, статтями 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН № 3314 (XXIX) від 14.12.1974, серед іншого, визначено, що ознаками агресії є застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави; застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Також, згідно з пунктами 1-3 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання відповідно до принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України; утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом Організації Об'єднаних Націй; утримуватись від економічного тиску, спрямованого на те, щоб підкорити своїм власним інтересам здійснення Україною прав, притаманних її суверенітету, і таким чином отримати будь-які переваги.

Описом та картою державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003, ратифікованого Російською Федерацією 22.04.2004, визначено, що територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької, Луганської, Херсонської, Миколаївської, Запорізької, Харківської, Сумської, Чернігівської областей відноситься до території України.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеною Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та інших міжнародно-правових актів, є окупацією частини території суверенної держави України та відповідно до міжнародного права – діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Статтею 42 Додатку до IV Гаазької конвенції про закони і звичаї суходільної війни 1907 року визначено, що територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

Усупереч нормам міжнародного гуманітарного права представники влади Російської Федерації (далі - РФ) та службові особи з числа керівництва Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ), діючи у порушення вимог Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975, вимог Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09.12.1981, № 2734 (XXV) від 16.12.1970, № 2131 (XX) від 21.12.1965, № 3314 (XXIX) від 14.12.1974 та інших міжнародно-правових актів, поетапно спланували, підготували та розв'язали агресивну війну та збройний конфлікт проти України, а саме віддали наказ підрозділам ЗС РФ та іншим підпорядкованим їм військовим підрозділам, силовим відомствам і збройним формуванням про повномасштабне військове вторгнення на територію України, у тому числі з метою захоплення її територій

та державної влади.

Так, 24.02.2022 військовослужбовці підрозділів ЗС РФ разом з іншими, підпорядкованими представникам влади РФ та керівництву ЗС РФ, військовими підрозділами, силовими відомствами і збройними формуваннями, діючи на виконання вищевказаного злочинного наказу щодо повномасштабного військового вторгнення на територію України, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, здійснили незаконне повномасштабне вторгнення на територію України через державні кордони України в Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській та інших областях. Окрім цього, останні здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення, житлові масиви, цивільні та інші об'єкти, та окупували частину території України. Тобто, вчинили дії, спрямовані на виконання раніше розробленого злочинного плану і реалізацію вищевказаного злочинного умислу, направлені на порушення суверенітету і незалежності України, насильницьку зміну та повалення її конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, посягання на її територіальну цілісність і недоторканність, з метою зміни меж території та державного кордону та порушення порядку, встановленого Конституцією України та міжнародно-правовими актами, що продовжується до теперішнього часу та призвело і призводить до загибелі значної кількості людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків.

У зв'язку з викладеним, 24.02.2022 Президент України видав Указ № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затверджений Законом України № 2102-IX від 24.02.2022 «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні», відповідно до якого з 05 години 30 хвилин 24.02.2022 в Україні введено воєнний стан, строки дії якого у подальшому неодноразово продовжувався та який діє до цього часу.

У подальшому військовослужбовці підрозділів ЗС РФ разом з іншими, підпорядкованими представникам влади РФ та керівництву ЗС РФ, військовими підрозділами, силовими відомствами і збройними формуваннями, діючи на виконання вищевказаного злочинного наказу представників влади РФ, здійснивши повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України, констатоване на найвищому юридичному рівні Резолюцією Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй «Агресія проти України» A/RES/ES-11/1 від 02.03.2022, а також проміжним рішенням Міжнародного суду Організації Об'єднаних Націй від 16.03.2022, крім інших сухопутних територій та населених пунктів України, у строк до 03.03.2022 зайняли та взяли під свій контроль місто Херсон та всі населені пункти Херсонської області, тимчасово окупувавши їх території з розташованими там державними органами влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, військовими частинами та іншими об'єктами.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована російською федерацією територія України (тимчасово

окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

У період з 24.02.2022 та до 11.11.2022 місто Херсон захоплено військовослужбовцями збройних сил російської федерації і перебувало під тимчасовою окупацією держави-агресора, що визначено Переліком територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією, затвердженим наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309 (зі змінами від 31.05.2023 №164).

Наказом командира військової частини 3056 Національної гвардії України №8 о/с від 15.04.2019 Бурсова Д.В. призначено на посаду старшого кінолога кінологічного взводу військової частини 3056 Національної гвардії України.

Після окупації військами російської федерації м. Херсона, в тому числі території військової частини 3056 Національної гвардії України, будучи обізнаним про введення воєнного стану в Україні, розуміючи факт наявності збройного конфлікту на території країни та ведення РФ агресивної війни проти України, захоплення та подальшого утримання РФ території Херсонської області, зокрема, обласного центру – м. Херсона, з розташованими на ній державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями та іншими об'єктами, усвідомлюючи проведення активної підривної діяльності проти України представниками спецслужб, правоохоронних та інших органів державної влади РФ, з метою утворення, функціонування та утримання на території Херсонської області та, зокрема, м. Херсон, окупаційною адміністрацією РФ системи органів державної влади РФ, у тому числі правоохоронної, задля становлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю української влади, в умовах воєнного стану, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно небезпечні наслідки, бажаючи їх настання, в порушення вимог ст.ст. 1, 2, 17, 19, 65, 68 Конституції України, ст. 17 Закону України «Про оборону України», ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», ст.ст. 2, 11, 16, 49, 127, 128 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, ст. ст. 1-4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України та всупереч Військовій присязі, не пізніше липня 2022 року Бурсов Д.В. (точний час органом досудового розслідування не встановлений), використовуючи теоретичні знання і практичні навички отримані в Україні, з власної ініціативи добровільно на тимчасово окупованій території України, зайняв посаду старшого кінолога у незаконно створеному окупаційною владою органі «Кинологическом отделе ГУ МВД Херсонской области», з виконанням відповідних правоохоронних функцій, в підпорядкуванні окупаційної адміністрації російської федерації та виконував обов'язки за посадою, на якій всіляко сприяв функціонуванню та утриманню на території Херсонської області та, зокрема, м. Херсон, окупаційною адміністрацією російської федерації системи органів державної влади, у тому числі правоохоронної, задля

становлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю української влади.

Обійнявши вищевказану посаду Бурсов Д.В., проводив тренування службових собак у незаконно створеному кінологічному центрі ГУМВД Херсонської області, здійснював заходи по охороні громадського порядку, а також вчиняв інші дії щодо функціонування на тимчасового окупованій території Херсонської області незаконно створеного «кінологіческого отдела ГУ МВД Херсонской области».

Таким чином, Бурсов Дмитро Володимирович, 17.04.1990 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України – державна зрада, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, вчинене в умовах воєнного стану.

Правова кваліфікація кримінального правопорушення:

За викладених вище обставин, дії штаб сержанта Бурсова Д.В. кваліфіковано за:

ч. 4 ст. 408 КК України – дезертирство, тобто нез'явлення на службу з відпустки, з метою ухилитися від військової служби, вчинене в умовах воєнного стану;

ч. 2 ст.111 КК України - державна зрада, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, вчинене в умовах воєнного стану.

Досудовим розслідуванням встановлено достатність доказів для повідомлення про підозру штаб сержанту Бурсову Д.В. у вчиненні ним кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 408, ч. 2 ст.111 КК України, що відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 276 КПК України є підставою для повідомлення про підозру.

**Старший слідчий другого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Херсоні)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Мелітополі**

Артем Євгенович МІЩЕНКО

«ПОГОДЖЕНО»

**Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор Могилів-Подільської
окружної прокуратури Вінницької області**

Максим Вадимович ТЕРЕЩЕНКО

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

Підозрюваному роз'яснені його процесуальні права, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

«Підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду».

Права та обов'язки підозрюваного мені повідомлені, їх зміст роз'яснений та зрозумілий. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Підозрюваний _____
(підпис, ініціали, прізвище)

« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » _____ 20__ року.

Захисник _____

Письмове повідомлення про підозру вручив:
Старший слідчий другого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Херсоні)
ТУ ДБР у м. Мелітополі

Артем Євгенович МІЩЕНКО